

Schriftlezing:

JOHANNES 12 : 1 - 11

HOONGLIED 1 : 1 - 4

"EEN GESCHENK DAT ERBIJ HOORT"

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, bent u ook zo blij dat je ruiken kunt? Dat je soms echt hele fijne geuren kunt ruiken? Mijn zoon is bakker en zo gauw hij in een dorp is en hij ruikt brood dat gebakken wordt, dan zegt hij: "Er is er weer één." Een enkele keer als mijn vrouw koffie zet, zeg ik ook wel eens: "Wat ruikt dat lekker." Of als je vlees braadt... Dat is ook geweldig lekker als je dat ruikt. Dan ga je dubbel te gast. Een enkele keer zegt de drogist wel eens: "Moet je geen geurtje voor je vrouw meenemen?"

Nu gaat het vandaag in de verkondiging over geurende *nardusolie*, die Maria als geschenk aan Jezus geeft. Daarom ook als thema: *Een geschenk dat erbij hoort*. Want wat kun je soms mooie geschenken krijgen. Een enkele keer krijg ik nog wel eens een bloemetje mee. Dan denkt mijn vrouw dat ik dat gekocht heb, maar ik heb het gekregen. Een andere keer krijg je een boekenbon en dan ben je ook blij. En je bent ook blij als je eens een keer een afgedankt flesje wijn krijgt dat een ander niet opdrinkt en dat jij als cadeautje krijgt aangereikt. Ik zie u knikken. Het is u ook al overkomen.

Maar een enkele keer krijg je een cadeau dat heel weinig kost, maar dat erbij hoort. Ik zie nog een van mijn kleinkinderen komen. Die had, toen ik jarig was, een prachtige tekening gemaakt. Opgerold als een rolletje, lintje er omheen: "Opa, dat is voor u." Nou, ik heb het opengedaan en toen zag ik de tekening, een beetje buiten de lijnen, maar het was mooi. Ik zei: "Joh, wat heb jij dát mooi gemaakt. Dat is nu het mooiste cadeau wat ik vandaag heb gekregen." Ik heb het zo in mijn studeerkamer hangen, lijstje er omheen en er bijgezet: "Van mijn liefste."

Datzelfde overkwam de Here Jezus. Het is in de tijd dat de Here Jezus het heel moeilijk heeft. Hij is op weg naar het kruis. Dat zijn hele donkere dagen. Een donkere toekomst wacht. En daar weet Hij van. Dan zijn er ook nog vijanden om Hem heen die Hem proberen te doden. Want Jezus is te lastig. Hij moet weg. Dan is daar ook nog Judas die daar rondloopt en een plan heeft gemaakt om Hem te verraden, alleen nog wachtend op zijn kans en de gelegenheid. Er is in die donkere dagen ook ongeloof in Jeruzalem en ze willen Jezus graag aan de kant zetten.

Als je de Bijbel een beetje kent en je bent met wat mensen rondom Jezus bezig, dan ontdek je dat Jezus heel weinig liefde heeft gekregen van mensen. Hij gaf het wel, maar Hij kreeg heel weinig terug. Je ziet Farizeeën en Sadduceeën die tegen Hem opstaan en Hem in een hoek willen drukken. Maar je ziet heel weinig liefde.

Maar in onze Schriftlezing vinden we nu een vrouw die Hem liefde geeft. In het donker van Zijn leven een lichtpuntje. En lichtpuntjes hebben wij ook nodig. Als je een klein beetje naar je eigen leven en naar de wereld om je heen kijkt, zie je ook die donkerheid. Je ziet gevaar en dood. Je ziet mensen vechten voor vrijheid. Je ziet op de tv vervolging, honger, zorgen, bombardementen. Je weet dat christenen in Afrika vervolgd worden. En je ziet een wereld waarin ongelukken gebeuren, waar de Dood rondgaat. En in die donkerheid van ongeloof, onvrede en geweld, komt Jezus in het licht te staan. Vandaag willen wij de spotlights zetten op Hem, op Zijn laatste dagen. En Jezus is opvallend aanwezig. Hij is op bezoek

geweest in Bethanië. Een klein plaatsje daar aan de voet van de Olijfberg. En in dat kleine plaatsje zijn twee wonderen gebeurd. Eén: Lazarus is uit de doden opgewekt. Twee: Simon de Melaatse wordt van zijn melaatsheid genezen. Simon wil Hem bedanken en zegt: "Ik nodig Je uit voor een maaltijd." En Jezus brengt daar een afscheidsbezoek. Samen met anderen houden ze daar dan de maaltijd. Ze leggen zich neer aan de tafel en ze gaan eten.

Maar net voordat ze dat gaan doen, gebeurt er iets heel merkwaardigs. Maria komt binnen... In haar handen heeft ze een klein albasten kruikje met nardusolie. Nardusolie is een soort reukolie. De nardusplant werd verbouwd in het Himalayagebergte en die moest dan naar Israël geïmporteerd worden. De olie van die plant was vreselijk duur. En dan ook nog een albasten kruikje er omheen. Albast was nog duurder dan kristal. Binnenkant en buitenkant expensive, duur. Wij zouden zeggen: "O, o, cadeauverpakking. Supercadeauverpakking." Dan wordt er ook nog bijgenoemd hoeveel het heeft gekost. Driehonderd denari. Driehonderd schellingen. Je hoort al iemand roepen: "Dat had ook gebruikt kunnen worden voor de armen."

Driehonderd denari, hoeveel geld zou dat zijn? Weten we dat? Jan, weet jij dat? Weet er iemand in de gemeente hoeveel driehonderd denari is?

Dan moeten we eens even aan het tellen. Een rekensommetje maken. Eén denari. Eén schelling is één dagloon. Laten we nu eens zeggen: 360 dagen, 60 feestdagen eraf in die tijd: 300 dagen: een compleet jaarloon. Oei... Laten we het nu niet zo hoog houden. Eén jaarloon: € 30.000,00? Alle kosten erbij. Aardig, hè... Dertigduizend euro. Nu reken ik altijd graag in guldens. Dat is f 72.000,00. Dat is wat! En dat is een voorzichtige schatting. f 72.000,00! € 30.000,00! En dat is voor Jezus niets teveel!

Heb je direct de volgende vraag. Toen ik het thuis aan tafel vertelde, werd er direct gezegd: "Hoe komt zo'n vrouw nu aan zo'n cadeautje? Hoe komt zo'n vrouw nu aan zulke nardusolie en een albasten kruikje?" Ze keken me aan... Ik zei: "O ja, daar heeft ze voor gespaard." "Ja, nogal wiesdes," zei één van mijn jongens. "Ze heeft ervoor gespaard. Ze heeft het niet gevonden. Zal vast wel weer een verhaal achter zitten."

Nou, er zit een verhaal achter. Wat was in die tijd nu de gewoonte? Als een meisje een jaar of dertien was, ging ze sparen. Ze spaarde door totdat ze zo'n klein kruikje met nardusolie kon kopen. Als ze dat gekocht had, werd dat zuinig bewaard. Tot ze de ware ontmoette. En als ze de ware Jozef ontmoette, werd er gevraagd: "Heb je je kruikje al?" Dan liet ze dat kruikje zien. En als ze dan samen door het leven gingen, haalde ze dat kruikje, deed er met een priem of een naald een klein gaatje in en dan deed ze zo een klein beetje van die heerlijke geur op haar handen en die smeerde ze op zijn wangen. Dat was geweldig! Dat vond die jongen prachtig. Ze streelde haar geliefde. Dat was nu echt daden tonen en geen woorden. Dan smaakte die liefde geweldig en zo'n jongen was blij en dankbaar.

U kunt nu ook dat stuk uit Hooglied begrijpen dat ik gelezen heb. Daar wordt datzelfde beeld genoemd. "Mijn liefde geurt als de heerlijke nardusmirre." Zoals die nardusmirre ruikt, zo ruikt mijn liefde. Dat is niet onder woorden te brengen. Je gaat zweven op die geur. Je voelt je als het ware zweven op de korden van de liefde. Mooi, die Bijbel, hè? Een liefdesboek.

En weet je wat er nu met dat kruikje gebeurde? Dat kruikje werd heel zuinig bewaard en als ze dan weer wat te vieren hadden, prikten ze er samen een gaatje in. En hij kreeg weer een aaitje over zijn wang. Dan vloeiden er een paar druppels. Ze keken elkaar aan en ze zeiden: "Onze liefde is nog net zoals toen." Mooi, hè? Ja... Die druppeltjes moest je bewaren.

Maar soms viel ook wel eens zo'n kruikje om. En soms was er ook wel eens een keer teveel gebruikt. Dan was het leeg... Je had teveel liefde gehad in één keer. Ik heb het wel eens meegemaakt. Jazeker. Ik heb wel eens een stelletje getrouwd en wat waren ze gek op elkaar. Die jongen zei nog tegen dat meisje

in het gesprek dat we hadden: "Ik hou zoveel van je! Onze liefde is *for ever*." Ik keek hem aan en zei: "Dat is een lange tijd, for ever!" U begint erom te lachen, maar een half jaar later werd ik gebeld en zei hij: "Je moet even komen." Ik zei: "Wat is er dan?" Hij zei: "'t Is mis!" Ik zei: "Is het niet *for ever*?" Toen zei hij: "Nee, het was voor even!" Dat kan ook. Moet je je eens even indenken: dan is je kruikje leeg. Er zit trouwens wel een mooie gedachte achter en die moet u meenemen. Ik zie hier heel veel meiden zitten. "Hebben jullie nu ook allemaal zo'n kruikje thuis?" Zou u het niet weten? Daar moet u juist over nadenken. Want dat is natuurlijk geweldig. Misschien ben je al jaren getrouwd. Net zoals ik. En dan is het toch wel eens leuk als je tegen je vrouw zegt: "Je bent toch nog wel aardig." Ik zou tegen u willen zeggen: ga nu niet te slordig met dat flesje om, want dan is dat flesje opgebruikt voordat je er erg in hebt. Dan moet je het misschien wel bijvullen of weer opnieuw gaan sparen.

Maar Maria heeft dat kruikje nog. Zij heeft nog nooit de ware ontmoet. Dan leert ze Jezus kennen. Ze zal wel niet aan Zijn voeten gezeten hebben en ze zal ook wel niet bediend hebben in het huis van een ander. Maar ze wil laten zien dat ze Hem liefheeft. Ze heeft dat prachtige cadeau meegenomen. Het enige wat ze niet heeft, dat is de naald. Ze komt met dat kostbare kruikje binnenlopen en ze pakt het zo bij de hals, breekt die hals eraf en strooit de mirre over Jezus heen. Niet heel voorzichtig, geen paar druppeltjes, geen klein openingetje, nee, het hele flesje. Het is als een parfum over Zijn hoofd, over Zijn voeten, zo blij is ze dat Jezus er is. Het is in feite een lied zonder woorden.

De geur van die nardusolie gaat door het hele huis. Misschien ook nog de nodige dagen erna. Want die huizen in het Oosten hadden geen fijne geur. Heb je ook wel eens als je naast iemand gaat zitten en denkt: ik had beter een andere plek kunnen nemen. Maar hier denk je: hé, die geur gaat door dat hele huis. Ze zalft.... Jezus.

Weet u welke gedachte erachter zit? Juist nu Jezus alleen is, het kruis voor Hem klaar staat, is er die ene, die spontane Maria. Maria wist: dit is mijn laatste kans.

Moet u ook eens bedenken. Wat heeft u nu voor Jezus over? O ja, misschien bidden.... Zingen... Dat kan. Maar wat heeft u nu voor Jezus over? Net zoals Maria, helemaal zonder reserves? Jezus is er dankbaar voor. Er is er tenminste nog één die uitdrukking geeft aan haar liefde. En haar liefde wil ze aan Jezus kwijt in aanbidding en onderwerping.

Christen zijn, is dat makkelijk? Nou, ik denk het niet. Zie je daar Maria met haar kruikje? Ze gooit het over Jezus heen, denkt: ik heb het goed gedaan. En dan komen ze! Moet je die kritiek eens horen! Niet van veraf, nee, heel dichtbij: de discipelen komen en die zeggen heel overdreven: "Maria, wat doe je nou?" En dan word je weggedrukt.

Heb je in de kerk soms ook. Zie je jonge mensen zingen en dan zeggen ze: "Ah, die zijn overdreven! Die zijn ook erg vroom, hoor." En wat doe je dan? Dan doe je het niet meer. Of je zingt je geloof uit en dan wordt er gezegd: "Het orgel moet nodig gestemd worden." Dan stop je toch ook? Ja, er is durf voor nodig.

Ik moet altijd denken aan een verhaal dat ik van een jongen hoorde die bij mij in de vierde klas zat. We hadden het over: "Voor je geloof uitkomen." Ik zei: "Als je dat nu eens een keer gedaan hebt, moet je het me vertellen." Toen kwam ie... Jaren later. "Ik moest deze week aan u denken, meneer." Ik zei: "Vertel op." Hij zei: "Ik moest in dienst, de eerste keer opkomen. We hadden pauze en gingen eten. Buffet, eten stond daar. Bordje, aardappelen, groente, een stukje vlees, beetje jus, lepel, vork, mes en ik ging zitten. Ik keek zo om me heen, niemand bad. Toen dacht ik: wat moet ik nu doen?" Hebt u dat ook wel eens gehad? Ik zei: "Het wordt spannend. Wat heb je gedaan?" Hij zei: "Ik heb eerst even gewacht, net gedaan of het heet was, maar ja, toen moest het er toch van komen." Ik zei: "Dat vraag ik niet. Wat heb je toen gedaan?" Hij zei: "Ik heb mijn handen gevouwen en mijn ogen gesloten en toen heb ik gebeden: Here, zegen deze spijze, amen. Vond ik een beetje kort, toen heb ik het vier keer gedaan."

Ik zei: "En toen?" Hij zei: "Toen kwam er iemand op me af en die zei: Ben jij ook christen?" Toen had ik er een vriend bij. Moet je je dat eens indenken. Als iedereen Maria afvalt, dan staat ze daar alleen. Maar Jezus zegt: "Dat heeft ze voor Mij gedaan. Zij heeft me laten zien dat ik sterven kan. Zij heeft Mij het cadeau gegeven waar Ik van hou. Zij heeft Mij gezalfd."

Maar er is ook nog een diepere betekenis. In de Bijbel werden in het Oude Testament de koningen gezalfd: David, Saul. En zij wil hiermee zeggen: "Hij is mijn Koning." Dan komt er een stukje troost. Als je kritiek krijgt, dan krijg je bescherming. Want Jezus laat je nooit alleen. Maria, laat het maar zien. Dood en kruis wordt zichtbaar. Je zegt misschien: "Tjonge, jonge, jonge, driehonderd schellingen... Armen in nood had je kunnen helpen. Dit is verkwisting." Nee, het is het cadeau wat Jezus nodig heeft. Het cadeau dat erbij hoort. Het schoonste, het duurste, het mooiste is voor Jezus.

Heeft God Zelf ook gedaan. Als je veel van iemand houdt, zegt dat versje, geef je het mooiste wat je hebt. Hij gaf Zijn eigen Zoon.

Het staat er ook bij waarom deze geschiedenis in de Bijbel staat. Er staat in de Bijbel: "Als over de daad die Maria gedaan heeft, gesproken zal worden, dan zal het evangelie verkondigd worden." Toen ik er deze week over nadacht, dacht ik: Oegstgeest, tweeduizend jaar later vertellen we weer over Maria.

Omdat Jezus zoveel van mensen houdt, daarom ging Hij aan het kruis.

Later wast Hij Zelf de voeten en dat zijn bezoedelde voeten, zweetvoeten. Slavenarbeid... Daarmee wordt dan de zonde bedekt. Daarbij vergeleken is het werk van Maria maar heel weinig, want zij zalfde schone voeten. Dan is het grootste cadeau wat je krijgt, het kostbaarste, het duurste: vergeving, genade. En Jezus zegt vandaag tegen ons: "Ik ben blij dat je er bent." Dat flesje moet uitgegoten worden. Je moet bezig blijven in het Koninkrijk. Je moet je uiterste best doen. Je moet God laten zien. Je moet de werken laten zien. Je moet Gods liefde laten zien in hoe je een ander tegemoet gaat. Echt, misschien wel grote schoonmaak in je leven. Het komt naar buiten in je handelen en in je houding. En Jezus is blij. Op de Paasmorgen zegt Hij *Goedemorgen* tegen ons allemaal.

En nu aan het werk. Bij de armen in Afrika of Brazilië of waar dan ook. Maar ook in je eigen omgeving. Laat het maar ruiken naar die nardusmirre. Laat het in de kerk maar branden en laat het maar zien dat je van Jezus houdt. Laat het maar geuren, want God heeft je een neus gegeven. En God heeft je licht gegeven. Laat uw leven een brandende lamp zijn. Dan ga je overwinnen. Toch geweldig, hè?

En dan stel ik altijd de vraag: wat doe je nu met zo'n verhaal? Wat leer je daar nu van? Een verhaal dat je misschien al zo vaak hebt gehoord. De mensen daar deden er weinig mee. Er staat: "Ze waren gekomen om Lazarus te zien en zo terloops zagen ze Jezus." Lazarus die opgestaan was, dat is sensatie. Het waren dus sensatiezoekers. Maar wat vraagt Jezus? "Gelovigen, je hebt toch een neus gekregen? Je kunt toch ruiken? Wat is jouw leven nu? Een reuk ten leven of een reuk van de dood? Lazarus: reuk van de dood in het graf. Opgestaan: de reuk van het leven." Dan heeft Jezus het in je leven voor het zeggen.

Welke geur verspreiden wij? Welke geur verspreidt u? Je hele huis ruikt ernaar. Je hele omgeving ruikt het, ziet het, voelt het, merkt het. Dat heb je nu te doen met die boodschap. Dan ben je Maria dankbaar en zeg je: "Dank je wel, Maria, je bent een boodschapper voor mij." En je gaat naast Maria zitten met in je hand misschien wel de scherven van je leven. De scherven van dat kapotte kruikje. Dan kijk je Jezus aan en fluister je: "Ik heb U lief, o mijn Beminde. Jezus, mag ik van U houden in leven en dood?" Dan zegt Jezus: "Je hebt toch een neus gekregen? Welke geur verspreid je?" "Ik heb U lief, o kom dan, kom, Christus, mijn Bruidegom." Amen.